

**Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):

Ja tak, der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 15:36

(Ordfører)

**Per Clausen** (EL):

Jeg må indrømme, at jeg faktisk blev lidt forbavset, da der i forbindelse med den finansielle krise startede den her kampagne for, at Danmark nu skulle ind i euroen. For som jeg har set det, var det jo sådan, at et af de økonomiske projekter, der led nederlag i den finansielle krise, netop var hele den tankegang, der lå bag Den Økonomiske og Monetære Union, og som lå bag EU's økonomiske politik, nemlig at det handler om at liberalisere og skabe så frie betingelser som overhovedet muligt for kapitalbevægelserne, sådan at spekulatøren kan florere frit.

Kl. 15:36

Det var jo sådan set grundtanken bag EU og bag Den Økonomiske og Monetære Union. Derfor må jeg sige, at man, når det så for alvor viser sig at være en fiasko, godt kan undre sig over, at det første bud, der ligesom bryder frem i den danske politiske debat, er et synspunkt om, at vi nu hellere må tilslutte os dette dårlige selskab.

Jeg har fundet to forklaringer, men jeg synes, begge forklaringer er lidt halvdårlige. Den ene forklaring handler om, at Det Radikale Venstre skulle være blevet grebet af en form for populisme, og jeg anser faktisk det at bruge ordet populisme eller populær i forbindelse med Det Radikale Venstre som tæt på at være en fornærmelse. Men pointen er jo, at hvad skulle ellers være forklaringen på, at Det Radikale Venstre benytter en kortvarig renteforskel til at starte en kampagne for, at Danmark skal med i euroen? Jeg har forstået på Det Radikale Venstre i dag, at det sådan set slet ikke er det, der er forklaringen, men at man har andre, mere ædle motiver. Men man benyttede sig dog af lejligheden, og det synes jeg er lidt trist.

Den anden forklaring er, at statsministeren også benyttede sig af lejligheden, for knap havde SF's EU-ordfører ikke overraskende sagt, at hun stadig væk var tilhænger af euroen, før statsministeren startede et lille felttog for at udnytte den blottelse i SF, i virkeligheden måske i mindre grad for at få SF med på vognen end for at genere SF og ligesom fremstille, at der var nogle uenigheder internt i SF.

Ingen af de motiver er jo særlig gode, og jeg synes på en eller anden måde også, at det er lidt underligt, at man i en situation, hvor vi jo må er-

kende, at vi står i en helt usædvanlig alvorlig, men i grunden også løfterigt økonomisk og politisk situation, forfalder til den slags.

For hvad er realiteten? Den er, at vi i dag er i en situation, hvor hele det projekt og det tanke-sæt, som man nu i 10,15, 20 år har baseret den økonomiske politik på, nemlig at jo mere vi lod spekulanterne få lov til at lave fiktive penge-transaktioner på tværs af landegrænserne, jo bedre ville det gå os, er faldet til jorden. Det er jo også bemærkelsesværdigt, at der i dag – indtil nu i hvert fald, det kan være, at Liberal Alliance klarer at lægge en anden linje – ikke er en eneste, der ikke har talt om mere kontrol, mere indsyn, mere tilsyn med kapitalbevægelserne. Jeg tror nok, at den slags tale for bare et halvt års tid siden var blevet afvist som den skinbarlige socialisme eller det, der var værre.

Så jeg synes sådan set, at situationen nu er den, at vi står over for at kunne få gang i en proces, hvor vi både i Danmark og internationalt satser på at udvikle et samfund, hvor der er en adskillelse mellem spekulation af finansiel karakter, fiktive pengetransaktioner og realøkonomi. Men det forudsætter unaegtelig et opgør med den økonomiske politik, som ligger bag Den Økonomiske og Monetære Union, det forudsætter et opgør med hele det grundsynspunkt, at det handler om at give adgang til uhæmmet finansiel spekulation. Det opgør skal gennemføres i Danmark, det skal gennemføres i EU, og det skal bestemte også gennemføres på globalt plan.

Det handler jo også om at udnytte den meget, meget spændende situation, at vi ikke kun står i en finansiel krise, men også i en grundlæggende klimakrise, hvor det netop handler om at bruge den nuværende situation til at investere massivt i omlægning af energi til vedvarende energi og sikre energibesparelser. Igen må man sige, at det jo er opgaver, som skal løses i Danmark, som skal løses i EU, og som skal løses globalt.

På den baggrund fremsætter Enhedslisten her et forslag til vedtagelse, som lyder på den her måde:

### Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer,

– at principperne bag Den Økonomiske og Monetære Union og euroen har været med til at skabe forudsætningerne for den finansielle krise,